

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Data premierei: 23 octombrie 2011

Ultimul Don Juan

de **Neil Simon**

Traducerea și adaptarea: **Petre Bokor**

DISTRIBUȚIE:

Barney Daycash – **Constantin Cotimanis**

Alana Navazio – **Luminița Erga**

Bobbi Michele – **Raluca Gheorghiu**

Jeanette Foster – **Victoria Cociaș**

Un spectacol de **Petre Bokor**

Scenografia: **Viorica Petrovici**

Durata: 2h 30 min (cu pauză)

SINOPSIS

Barney Daycash, personajul principal al comediei *Ultimul Don Juan*, scrisă de Neil Simon în 1969, este un bărbat în floarea vârstei. Are soție, copii, casă, conduce o afacere de succes: un restaurant. Aparent e un om împlinit.

Numai că viața pe care o duce i se pare extrem de plictisitoare și, disperat că timpul trece, se decide să o îmbunătățească. Pândește momentul în care garsoniera mamei sale este liberă și pregătește terenul pentru ceva nou în existența sa cea ordonată: întâlniri amoroase adulterine.

Prima dintre doamnele invitate este Alana, o femeie modernă, sofisticată, pentru care sentimentul e ceva desuet. Cea de a doua întâlnire va fi cu tânăra și nesăbuita Bobbi, actriță în devenire. Pentru ca, la cea de a treia încercare a lui Barney de a-și găsi fericirea vinovată, să o întâlnim pe Jeanette, soția celui mai bun prietenul al său, care, fiind în depresie pentru că soțul o înșeală, găsește astfel calea să se răzbune.

Cum anume se va termina fiecare dintre aceste întâlniri, în ce măsură Barney este sau nu un adevărat Don Juan, rămâne de văzut...

EXTRASE DIN TEXT:

(Barney și Alana)

Barney: Spune-mi cinstit: ai prefera să-ți smulg rochia și să sar pe tine? Nu „bună ziua”, nu nimic! Doar actul fizic, pur și simplu animal.

Alana: Ar fi un mod de a sparge gheața.

Barney: Dacă asta vrei, să știi că pot să-ți satisfac dorința. Nu am probleme în domeniul ăsta.

Alana: Dacă zici tu...

Barney: Da, zic eu. Nu am nicio problemă în domeniul ăsta.

Alana: Și atunci, unde e problema ?

Barney: Nu-i nicio problemă... Ba, este. Îmi pare rău, dar eu consider că e brutal. Recunosc că nu te știu prea bine, dar speram ca relația asta să se întemeieze pe un pic de respect reciproc...

Alana: Dacă nu mă știi, cum poți să mă respecti?

Barney: Ești o femeie, o ființă umană și se cuvine să fii respectată.

Alana: Iartă-mă, dar m-a pocnit o durere de cap...[...]

(Ultimul Don Juan, Actul I)

(Barney și Jeanette)

Barney: (...) Jeanette, nu vrei să pui poșeta jos, să te relaxezi, în timp ce eu mă duc să prepar o băutură? (*Pornește spre bucătărie.*)

Jeanette: Din punct de vedere fizic, eu nu te consider atrăgător. Știi, nu-i așa? (*Ei se oprește siderat.*)

Barney: Nu! Nu știam... Nu mă surprinde... Vreau să zic, nu e obligatoriu...

Jeanette: Ești un om drăguț... Ești un om bun. Dar fizic, nu ești deloc atrăgător.

Barney (voios): Ei, nu poți să le ai pe toate.

Jeanette: Pot să fiu sinceră cu tine, Barney? Că doar ne știm de atâția ani...

Barney: Da, da.

Jeanette: Așa că pot să-ți spun sincer, nu-i așa? Din punct de vedere fizic nu te consider deloc atrăgător.

Barney (zâmbind): Bine, bine, Jeanette. Cred că am stabilit destul de clar lucrul ăsta. Mă duc să torn de băut, tu pune poșeta jos, relaxează-te și...

Jeanette: Nu mă înțelege greșit. Nu din cauza grăsimii. Grăsimea nu mă deranjează. Obezitatea nu m-a deranjat niciodată.

Barney: Mă bucur s-o aflu, Jeanette. Dacă vrei să știi, am fost un copil slăbănog. M-am îngrășat în armată. Mi-am făcut stagiul la popota ofițerilor și am...

Jeanette: Sunt atrasă de tine emoțional, intelectual...

Barney: Ca să vezi! Și eu care credeam că ne leagă...

Jeanette: Dar nu și fizic.

(*Ultimul Don Juan, Actul III*)

DESPRE PIESĂ:

Ultimul Don Juan (The Last of the Red Hot Lovers) a avut premiera pe Broadway, la Teatrul *Eugene O'Neill*, în regia lui Robert Moore, în 1969.

Producția a avut un imens succes și s-a jucat timp de mulți ani, însumând 706 reprezentații.

În 1972, Neil Simon a adaptat textul pentru marele ecran, filmul fiind realizat de Gene Saks.

GÂNDURI DIN PARTEA AUTORULUI:

„Scrisul este, pentru mine, o evadare din lume. Îmi place să stau singur într-o cameră, să meditez și să-mi investighez propria viață. Niciodată, când mă așez să scriu, nu o fac cu gândul explicit de a mai scrie încă o piesă.”

„Nu încerc să-mi pun personajele în situații extreme, pentru că viața le conține, oricum. De asemenea, nu caut să «creez umorul». Umorul se naște din situațiile prin care trec aceste personaje și mai ales din felul în care ele reușesc sau nu să le gestioneze.”

„Cel mai important este să nu îți ascuți vocea interioară, vocea fricii care uneori îți șoptește: ei sunt mai deștepți decât tine, mai talentați, mai înalți, mai albi, mai frumoși, mai norocoși... Plus de asta au și relații.

Cred cu tărie că, dacă vă urmați calea, fără să excludeți din drumul vostru dragostea, sensibilitatea, cooperarea cu ceilalți, dar cu convingerea fermă că puteți să aveți un cuvânt de spus și fără a avea ca țintă doar succesul, veți fi o persoană de tot respectul.”

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Neil Simon este unul dintre cei mai apreciați dramaturgi americani și unul dintre cei mai jucați, atât pe teritoriul american, cât și în întreaga lume. Între anii '60 și '80 ai secolului trecut, numele lui în teatru a devenit la fel de cunoscut precum este numele lui Steven Spielberg în lumea filmului.

Născut în 1927, în Bronx, Neil Simon a urmat sporadic cursurile Universității din New York, în 1946, la numai un an de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial.

Doi ani mai târziu, începe să scrie scenarii pentru radio și televiziune, alături de fratele său, Danny Simon. Textele au avut succes și au fost angajați, la începutul anilor '50, pentru a scrie popularul serial de comedie *Your Show of Shows*. Acesta le-a adus două nominalizări la Premiile Emmy.

În 1961, a avut loc prima premieră pe Broadway a unei piese semnate Neil Simon, *Come Blow Your Horn*. Succesul a fost atât de mare încât spectacolul a avut 678 de reprezentații. A urmat, apoi, musicalul *Little Me* care i-a adus prima nominalizare din cariera sa la Premiul Tony. Ulterior, dramaturgul a mai fost nominalizat de șatesprezece ori și a câștigat de trei ori acest premiu care, pentru teatru, este echivalentul Oscarului.

De asemenea, a fost premiat cu mult râvnitul Premiu Pulitzer, pentru *Lost în Yonkers*. În 1966, Neil Simon avea patru spectacole care rulau pe Broadway, în același timp: *Sweet Charity*, *Star Spangled Girl*, *The Odd Couple (Un cuplu ciudat)* și *Barefoot în the Park (Desculț în parc)*.

Opera sa prolifică include comedii ușoare, comedii „negre”, câteva opere autobiografice și scenarii pentru comedii muzicale. De asemenea, a scris peste douăzeci de filme de lung metraj și a primit patru nominalizări la Oscar pentru *Cel mai bun scenariu*.

Regizorul

Petre Bokor (1940 –2014) a iubit literatura, filmul și teatrul. A fost creator în toate aceste domenii și a împărtășit din cunoștințele sale în calitate de profesor de teatru la Edmonton, în Canada.

Deși a plecat din țară în urmă cu mulți ani, nu a fost niciodată cu adevărat departe de meleagurile natale, profitând de orice prilej, ca să revină în România. Aceste reîntoarceri au dat naștere unor colaborări care au stat la baza unor spectacole de succes pe scenele teatrelor din București: *Leul în iarnă* de James Goldman (2001, Teatrul Național I.L. Caragiale), *Cumetrele* de Michel Tremblay (1994, Teatrul Odeon), *A fi sau ce va fi...* de Lyle Victor Albert (Teatrul Metropolis), *Nebunia regelui George* de Alan Bennett (Teatrul Bulandra), *Vrăjitorul din Oz*, după basmul lui L. Frank Baum (Teatrul Excelsior).

La Teatrul Nottara a realizat montări memorabile, precum: *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig, *Ultimul Don Juan* de Neil Simon, *39 de trepte* după un film de Alfred Hitchcock – producții care bucură și în prezent publicul -, *Blues* de Arthur Miller (2008), *Război și pace* adaptare după romanul lui Lev Tolstoi (2003), *Miresele căpitanului* de Larry Gelbart (2002) sau *Operele complet prescurtate ale lui WLM ȘXPR* de J. Borgeson, A. Long și D. Singer (2001) – un spectacol care și-a atras succesul, poate și datorită aurei de fantezie pe care Petre Bokor a aprins-o în jurul celor trei actori apropiați sufletului său: Mircea Diaconu, Emil Hossu și Constantin Cotimanis, *Două femei celebre* (“Conferință la nivel înalt”) de M. Donald și R. David (1996).

Dintre montările sale în teatrele din țară, amintim: *Liniște în culise!* de Michael Frayn (2008, Teatrul Maghiar de Stat, Cluj), *Cyrano de Buffalo* de Ken Ludwig (2007, Teatrul Național Mihai Eminescu, Timișoara), *Ați auzit ce s-a întâmplat în drum spre forum?* de Plaut (2006, Teatrul Național Târgu Mureș), *Cumetrele* de Michel Tremblay (2001, Teatrul Național Marin Sorescu, Craiova), *Jack și femeile lui* de Neil Simon (Teatrul Sică Alexandrescu, Brașov).

Actorii

[Constantin Cotimanis](#) a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică în 1986, la clasa profesorului Mihai Mălaimare, cu rolul Thraso din spectacolul *Eunucul* de Terențiu.

Cu o fizionomie ușor de reținut, este o prezență îndrăgită a micului ecran. Și-a pus vocea în slujba unui important post de televiziune.

Pe scena Teatrului *Nottara*, a fost: Miles Gloriosus din *Miresele căpitanului* de Larry Gelbart, Kutuzov în *Război și pace*, adaptare după romanul lui Lev Tolstoi sau Haritonov, în *Bătrânul* de Maxim Gorki.

Rămân în amintirea publicului rolurile: Petruchio din *Îmblânzirea scorpiei* de William Shakespeare, Bătrânul din *Matca* de Marin Sorescu, Comisarul din *Transfer de personalitate* de Dumitru Solomon, Doctorul Finache din *Puricele* de Georges Feydeau, Harpagon din *Avarul* de J.-B.P. Molière, Nae Ipingescu din *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale sau Primarul din *Castelul*, după Franz Kafka. Alexandru Dabija, Dominic Dembinski, Bocsardi Laszlo, Horațiu Mălăele sau Tino Geirun sunt câțiva dintre regizorii cu care a lucrat de-a lungul vremii la Teatrul *Nottara*, în spectacole cu mare succes de public.

Constantin Cotimanis este iubit și de publicul cinofil. În 1990, îl admiram în *A unsprezecea poruncă* (regia: Mircea Daneliuc), iar, doi ani mai târziu, în *Hotel de lux* (regia: Dan Pița). Cariera sa internațională începe în 2000 și îi aduce rolul Dimitri, în *Epicentrul* (regia: Richard Pepin), ca, în 2002, să joace în *Amen*, peliculă semnată de Costa Gavras.

[Luminița Erga](#)

Sub îndrumarea profesorului său, Mircea Albulescu, și-a cizelat talentul, și-a cultivat nuanțele în joc și a dezvoltat un control deosebit asupra construcției rolurilor.

A abordat de-a lungul carierei, numeroase personaje dintre cele mai diferite și neașteptate. Printre regizorii care au găsit-o potrivită pentru spectacolele lor se

numără: Victor Ioan Frunză, Alexandru Dabija, Beatrice Rancea, Petre Bokor, Dinu Cernescu sau Teodora Câmpineanu.

Cu o inepuizabilă energie a lucrat la o serie de roluri care sunt încadrate în registre aproape opuse – de la un comic debordant, până la o intimidantă tărie de caracter, fiind distribuită în montări bazate pe textele unor autori cunoscuți (Yasmina Reza, Tudor Mușatescu, Bertolt Brecht, Jean Anouilh ș.a.).

A realizat cu precizie și succes personaje precum: Veta din *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, Ma'am din *Macbett* de Eugène Ionesco, Ileana Cosânzeana din *Înșir-te mărgărite* de Victor Eftimiu, Andromaca din *Teatru Antic* de Eschil, Doamna Griffin din *Blocați în dormitor* de John Tobias, Lady Capulet din *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, Sylvia din *Sylvia de Gurney* sau Doamna Paliveca din *Bravul Soldat Švejk* de Jaroslav Hašek.

[Raluca Gheorghiu](#) a studiat timp de doi ani Jurnalismul, la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj și în 2004 absolvă secția de Actorie a Facultății de Teatru din cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, din București, la clasa prof.univ.dr. Florin Zamfirescu.

A fost distribuită în spectacole precum: *Amintiri despre mine sau Ultimele zile ale trecutei mele vieți* (regia: Mihai Lungeanu), *Blues* de Arthur Miller (regia: Petre Bokor), *Deformații*, un text colectiv și *Jacques și stăpânul său* de Milan Kundera (regia: Marcel Țop).

Prezența sa plăcută, aparent fragilă, a ajutat-o în construirea unor personaje feminine ingenuie, dar cu viață interioară fascinantă. Dintre rolurile pe care le-a interpretat de-a lungul timpului, amintim: Logodnica din *Nunta însângerată* de Federico García Lorca (regia: Andreea Vulpe), Ileana Cosânzeana din *Înșir-te, mărgărite!* de Victor Eftimiu (regia: Alexandru Dabija), Natașa Rostova din *Război și pace*, după romanul omonim al lui Lev Tolstoi (regia: Petre Bokor), Nina Zarecinaia din *Pescărușul* de A.P.Cehov (regia: Corina Oprea), Hanna și Femeia din tripticul *De trei ori dragoste* (regia: Ulrike Döpfer), Tatiana din *Bătrânul* de Maxim Gorky (regia: Catrinel Dumitrescu), Mingming din *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei (regia: Mihai Lungeanu).

În 1980 [Victoria Cociaș](#) absolvă I.A.T.C. I.L. Caragiale din București, la clasa profesorilor Beate Fredanov, Ion Caramitru și Sanda Manu. La începutul carierei sale a lucrat la Teatrul *Mihai Eminescu* din Botoșani, apoi la Teatrul Dramatic *Sică Alexandrescu* din Brașov.

De Teatrul *Nottara* o leagă profesionalismul și pasiunea pentru teatru. În această perioadă de timp, numeroși regizori de succes au descoperit în ea energia potrivită pentru proiectele lor. Dintre aceștia îi amintim pe: Alexandru Dabija, Petre Bokor, Mircea Cornișteanu, Ada Lupu, Radu Afrim, Radu Gabrea, Claudiu Goga, Vlad Massaci sau Horațiu Mălăele.

Rolurile sale au rămas pentru multă vreme în memoria publicului în spectacole dintre cele mai variate, demonstrând calitatea sa de a se adapta oricărei cerințe pe scenă. Iată câteva dintre montările în care a jucat Victoria Cociaș : *Taifun* de Tzao Yui, *Scapino* și *Burghezul gentilom* de Molière, *Puricele* de Georges Feydeau, *Revizorul* de N.V. Gogol, *Cui i-e frică de Virginia Woolf?* de Edward Albee, *Două femeie celebre*, de M. Donald și R. David, *D`ale carnavalului* de I.L. Caragiale, *Cheek to Cheek* de Jonas Gardell, *Prințul Negru* de I. Murdoch, *Scrisoare de dragoste* de Fernando Arrabal, *Special sânge* de Guy Foissy, *Antigona* de Sofocle și multe altele.

Extrase din presă:

„ (...) o comedie acidă, dublată de o analiză tristă a condiției umane, căreia inteligența replicilor, schimbarea registrelor, atât în comportamentul lui Barney Daycash, cât și în tipologia virtualelor amante, îi evită orice caracter moralizator sau apăsător satiric. Analiza psihologică a personajului principal este fină și lasă în final loc reflexiei, pentru cine dorește.”

[\(Victoria Anghelescu, cotidianul.ro, octombrie 2011\)](#)

„Stările prin care trece Barney Daycash de-a lungul a celor trei întâlniri îi schimbă viața radical. Fiecare dintre cele trei femei își pune amprenta asupra modului de percepție a vieții personajului masculin.

Ultimul Don Juan este o punere în scenă perfectă a unei situații ce alunecă ușor spre cotidianul zilelor noastre.”

[\(Daniel Puișor, Hyperflash, ianuarie 2015\)](#)

„Spectacolul montat de Petre Bokor aduce în prim-plan actorul, povestea urmând abia după. Povestea destul de lungă a lui Neil Simon, deși plină de tușe de umor, ușor digerabilă, punând în discuție probleme fundamentale ale existenței umane, trebuie construită în așa fel încât să țină cumva publicul în mână, iar acest lucru se întâmplă în spectacolul de la *Nottara* tocmai prin intermediul jocului actoricesc.”

[\(Loredana Goagă, Yorick.ro, nr. 122\)](#)

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul *Nottara*

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro
telefon: +4 0734 783 461